

Роња, разбојничка кћи, Астрид Линдгрен
Опасне, занимљиве и по мало смешне Роњине авантуре

Разбојници, замак и патуљци увек обећавају добру причу. У то сам се уверила читајући роман „Роња, разбојничка кћи“.

Од прве до последње реченице овај роман је држао моју пажњу. Авантуре опасне, занимљиве, помало и смешне су његов саставни део. Све је толико добро описано да ми се чинило да могу да замислим и видим сваки детаљ, свако место и све ликове из књиге. Мала девојчица Роња на мене је оставила најјачи утисак. Њена радозналост и несташлуци доводе је у разне ситуације са којима се она храбро и неустрашиво суочава. Не размишљајући о последицама, јер ипак је она само дете, храбро иде из авантуре у авантуру. Разбојници који пљачкају добре људе и обичне људе ми делују по мало застрашујуће. Роња ипак ни пред њима не посустаје, својим дечијим осмехом успева да омекша њихова срца и да ради са њима шта пожели.

Роман ми се веома допао и нема ништа што бих навела као нешто што ми се није допало. Суштина овог романа је да дечији осмех отвара сва врата.

